

SETKÁVÁNÍ

ROČNÍK VI. PROSINEC 2004

10

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

PROSINEC

BRNO I

BRNO II

5. 12. Druhá neděle adventní

8:30 BK Jiří Gruber
10:00 ČK Jiří Gruber
14:15 Rch Jiří Gruber
19:30 ČK Štěpán Hájek, *nešpor*

9:00 BD Jaroslav Vítek
10:00 Kuř Jiří Malý
13:45 Tiš Jiří Malý

12. 12. Třetí neděle adventní

8:30 BK Olga Tydlitátová
10:00 ČK Olga Tydlitátová

9:00 BD Jiří Malý
9:45 Tiš Jaroslav Vítek

19. 12. Čtvrtá neděle adventní

10:00 BK Jiří Gruber
*dětská vánoční slavnost
v ČK se bohoslužby nekonají*
14:15 Rch Jiří Gruber

9:00 BD Jaroslav Vítek
vánoční program dětí

24. 12. Štědrý večer

15:00 BK Olga Tydlitátová
zpívá sbor Cantate Domino
23:00 ČK Jan Černý

15:00 BD Jaroslav Vítek

25. 12. Boží hod vánoční

8:30 BK Jiří Gruber, VP
10:00 ČK Jiří Gruber, VP

9:00 BD Jiří Malý VP
zpívá sbor Cantate Domino
10:00 Kuř Jaroslav Vítek VP
13:45 Tiš Jaroslav Vítek VP

26. 12. Štěpán

9:00 BK Jan Pokorný
9:00 Rch Jiří Gruber, VP

společně se sborem Brno I

31. 12. Silvestr

17:00 ČK Olga Tydlitátová

17:00 BD Jiří Malý

1. 1. Nový rok

10:00 ČK Jiří Gruber, VP

9:00 BD Jaroslav Vítek VP
10:00 Kuř Jiří Malý VP
13:45 Tiš Jiří Malý VP

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rch Rychmanov

BD Blahoslavův dům
Kuř Kuřim
Tiš Tišnov

týden ve sboru

Brno I

Úřední hodiny: Po – Pá 9-12: Út 16-18

Pondělí

18.30 – staršovstvo (14.12.)

Úterý

15.00 – služby Boží v DD Věstonická

17.00 – dětský klub

17.00 – biblická hodina pro děti

18.30 – příprava nedělní školy

19.30 – starší mládež

Středa

13.00 – pobožnost

v Diakonii Hrnčířská

15.00 – kavárnička

18.30 – mladší mládež

Čtvrtek

9.30 – klub otevřených dveří

16.00 – konfirmační příprava II. ročník

17.00 – biblická hodina pro dospělé

18.00 – uvedení do křesťanské víry

19.30 – redakční rada BEM (2.12.)

Pátek

15.00 – konf. příprava - Rychmanov

18.30 – zkouška pěveckého sboru CD

Neděle

10.00 – nedělní škola pro děti

11.00 – setkání na faře při kávě a čaji

Brno II

Úřední hodiny: Po – Pá 8.30-11.30

Pondělí

18.30 – staršovstvo (13.12.)

Úterý

19.30 – třicátníci (7.12.)

Středa

13.00 – pobožnost

v Diakonii Hrnčířská

18.00 – biblická hodina v BD

Čtvrtek

odpoledne

vyučování dětí

a příprava konfirmandů

Sobota

9.30 – služby Boží v DD Kociánka
(11.12.)

Neděle

10.00 – setkání v Blahoslavově domě
při kávě a čaji

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník V. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktori: Jiří Gruber, Jaroslav Vitek. Spolupracovali: Marek Baláš, Jan Franců, Ladislav Hájek, Marie Hájková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Blahoslav Šimek a další. Registrováno pod číslem MKČR E12109. Vychází 10× ročně. Doporučená cena jednotlivého čísla 10 Kč. Články označené * neprošly jazykovou korekturou.

Adresa sboru ČCE Brno I: Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 542 211 453,
email: ccebrnol@atlas.cz, <http://brnol1.evangelnet.cz>

Adresa sboru ČCE Brno II: Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 541 212 469,
email: evsboii@iol.cz

Lépe je mít méně rozumu a žít v bázni
před Hospodinem,
než překypovat rozumností, a přitom
přestupovat Zákon.

Je promyšlená vychytralost, která
vede k bezpráví;
někdo se stává nelítostným, jen aby
mohl uplatnit své právo.

Někdo chodí shrbený a ve smutku,
ale jeho nitro je plné faleš.

Někomu nedostatek síly brání hřešit,
ale jakmile najde příležitost, bude
se dopouštět zlých skutků.

Podle vzhledu se pozná člověk
a podle výrazu tváře se pozná
rozvážný.

Oděv člověka, jeho úsměv a chůze
ukáží, jaký je.

Sírachovec 19,24-30

slovo úvodní

Nezačal ještě advent

– a kdosi už mě mermomocí přesvědčuje, že jsou vlastně Vánoce. Strakatost a rámus vyluzované přesvědčovateli ze všech směrů, stran, z prostranství i zákoutí je zas o několik stupňů vlezlejší než to bylo před rokem – a začaly zas už dřív než před rokem. V ohavných prostorách hypermarketů pasou ovce Valaši a vřeštitivý rámus reproduktorů šíří náladu, již se bezesporu vyznačuje ta nejvytouženější tichá noc.

Každý rok si říkám, že už si na to nebudu stěžovat. A každý rok znovu zjišťuju, že se mi nedaří zvyknout si. Intenzita útoku na smysly vedeného bytostmi, které si k tomu zjednali prodejci povětšinou nepotřebných pravých vánočních potřeb, dokáže zaskočit pokadě znovu.

Špatně se žije, když na vás odevšad prýští a tryská směsice otravných látek majících vytvářet vánoční idylu. Vůbec už si netroufám představit, co asi prožívají lidé, kteří v prostředí vyrobeném jako hanebná kamufláž musí trávit bez výjimky celý pracovní čas a všechny předvánoční přesčasy navíc. Obchod, náměstí, hypermarket proměněný v nelitostnou mučírnu těch, kdo jsou odkázáni na nutnost dobývat si tam obživu. Není zaměstnavatel povinen opatřit zaměstnancům ochranné pomůcky – v tomto případě např. aspoň svářečské brýle na oči a protihlukové chrániče na uši?

V primitivních kulturách mělo význam dělat hluk. A byl to význam náboženský. Božstva si dala záležet, aby lidé před nimi měli patřičný respekt. Dala se doprovázet vichřicí a bouří, působivě zahromovat bylo součástí jejich řemesla. Koneckonců, čím jiným prokázat, že nejlépe je být s nimi zadobře. A jejich náměstci na zemi to dovedli slušně použít. „Hřmi, Perune, na můj svátek.“ A ovšem – příklady táhnou. Také lidé trénovali pekelný rámus pro slavnostní příležitosti. Účelem bylo zahnat zlé duchy a běsy. Pořádný, neodbytý, všemi provozovaný kravál měl vposledu blahodárný účinek. Představuju si tu úlevu, když vrchní sledovatel společenské objednávky nakonec pravil: Milí příslušníci primitivní kultury, duchové a duchny se sdostatek vylekali a utekli ke všem čertům. Nemáte se čeho bát. Už toho blbnutí můžete nechat. A všude kolem se rozhostilo veliké ticho a jeho účastníci byli šťastní nad zdárným dílem.

Čeho se vlastně bojí naše současnost – proti jakému strachu se brání předvánočním rámusem? Odpověď neznám. Občas ale člověku bleskne hlavou: co když je to projev toho, že náš současník se děsí ticha. Z takového ticha, v němž by člověk začal nahlížet do hloubky vlastní duše, jde strach. Naštěstí je čím tu hrůzu zahánět – instrumentů k tomu máme nesrovnatelně víc než lidí, o nichž jsme si navykli říkat, že byli primitivní.

A co takhle zkusit občas se sejít v zešeřelém adventním tichu a chvilku naslouchat, zda nám někdo něco neříká. Nebo si všimnout, zda náhodou neklepe na dveře Přicházející. Jestliže ho kdo zaslechne, on k němu vstoupí a uspořádá tichou, ale mohutnou slavnost – předjímku radostného dne plného jasu a slávy.

Jaroslav Vitek

z e-mailů našich čtenářů

Ve Vídni se mám moc dobře

Přes značné průtahy, způsobené zdejší přebujelou univerzitní byrokracií, se mi podařilo složit zkoušku ze znalosti němčiny a zapsat se do tohoto semestru. Teď ještě čekám, až mi pošlou potvrzení o studiu, abych mohla na základě něj získat tisíc dalších razítek a potvrzení u nás – kvůli pojišťovně, odpisům na daních atd. Ach jo. Před čtrnácti dny nám začaly semináře a přednášky. Chodím hlavně na církevní právo (na katolickou i evangelickou fakultu), na jedny církevní dějiny, seminář o sektách, seminář o pastorační péči o umírající, jednu přednášku ze systematické teologie a na přednášku s tématem exegeze vybraných žalmů. Evangelická fakulta je tu malinká, sídlí v takovém obyčejném činžáku za Votivním kostelem – ovšem po velké, důstojné a sterilní brněnské právnické fakultě je to docela příjemná změna. Architektem Votivního kostela i toho činžáku, ve kterém sídlí evangelická fakulta, byl Heinrich Foerster, který navrhoval také Červený kostel – to mi přijde obzvláště půvabné – hned se tu cítím více jako doma :-)

Naštěstí tu nemusím dělat žádné zkoušky, což je velmi milé, když si představím, že bych je musela dělat v němčině (navíc už tak toho mám docela dost v Praze). S němčinou zatím docela bojuji – pokud lidé mluví pomalu, zřetelně a hlavně německy, tak už někdy i rozumím, ale jakmile začnou mluvit rakousky, jsem úplně ztracena. Bydlím tu na evangelických kolejích – jsou moc pěkné. Každý má svůj vlastní pokoj, na každá dvě patra je tu dobře vybavená kuchyň, k dispozici je i pračka, sušárna, žehlička s prknem. V přízemí je knihovna s teologickou literaturou, místnost s ping-pongovým stolem a televizí a kaple. Funguje tu i studentská samospráva, minulé pondělí jsme měli třeba tzv. kuchyňské setkání, kde se řešilo, že by se měl koupit štouchač na brambory a zástěra a že by po sobě kuřáci měli větrat. Je tu taky poměrně klid a hlavně čisto. Do školy a zároveň do centra to mám z kolejí pouze dvacet až pětadvacet minut chůze, takže jsem si nekoupila šalinkartu a chodím všude pěšky. Vídeň je docela příjemné a pěkné město – na to, že je to hlavní město, mi přijde i docela poklidné. Žije tu hodně cizinců, hlavně Turků – všude člověk potkává ženy v šátcích. Hned za rohem máme luteránský kostel. Je pěkný, velký, novogotický. Příjemné je, že mají bohoslužby v deset, méně příjemné však asi bude, že se tam dá očekávat za chvíli stejná zima jako v Červeném kostele. Už jsem si přivezla své teplé kostelové punčocháče. Z mých kolejních spolubydlících tam sice nechodí skoro nikdo – přijde jim to příliš konzervativní – ale mně to vyhovuje. Už se i částečně, s pomocí zpěvníku, orientuji v tom, co se má odpovídat. Škoda jen, že tu farář nenosí přes talár takovou tu legrační noční košilku jako luteránští faráři na Slovensku... :-) Večeři Páně tu mají každý týden a na kalich požívají takovou zvláštní násadku se žlábký kolem dokola, kterými každému nalejí jeho "porci". To je zatím asi tak všechno z mých prvních dojmů. Mějte se hezky.

Olga Navrátilová

Mnoho pozdravů z Moskvy celému sboru

Jsem tu více než měsíc. Odlétala jsem 17. září (tedy po událostech nejen v beslanské škole). Život v Moskvě jde ale dál. Zpočátku jsem měla strach jezdit metrem, zvlášť potom, co jsem se dozvěděla, že stanice "Rizskaja" (koncem léta tu zaútočili teroristé) je na naší trase. Náhoda je ale nevyzpytatelná a při frekvenci, jakou tu metro jezdí, a představě, z kolika stanic a jednotlivých tras se moskevské metro skládá, mě obavy brzo opustily.

Historické jádro města je velmi pěkné, spousta památek se opravuje. Ceny jsou dvoji, pro cizince někdy až trojnásobné. Studentům se většinou stačí prokázat "studenčeským biletem", na který dostanou slevu. Muzea jsou obrovská, expozice velmi zajímavé, ale bohužel se nedá projít vše. Mimo centrum vládnou paneláky, je tu spousta rozestavěných komplexů, ale staví se i nové moderní byty, a bydlení v nich je velmi drahé... Metro je čisté, ale na podlaže je často vidět válející se lahve od piva. Pivo pijí na ulici a v metru i ženy nebo byznysmeni, nejen "pochybné existence" postávající u stánku. Pětiproudé silnice nesou svůj podíl na kvalitě ovzduší. Zvláště ve špičce je obtížné přejít silnici na přechodu, mimo přechod je to při morálce zdejších řidičů spíše hazard, ale stalo se mi, že jeden řidič před přechodem zastavil a nechal mě přejít...

Počasí je velmi proměnlivé, v posledních dnech se dost ochladilo a předpověď počasí upozorňuje na sněhové přeháňky. Zima prý letos bude, podle místních, tuhá. Topit nám začali druhý týden v říjnu. Do té doby jsme měli po ránu v pokoji i 15 stupňů, ale nebylo to tak hrozné. Švába jsem za měsíc svého pobytu potkala jen jednoho, a to v jídelně, kam stejně moc nechodím (porce jsou tu malé a drahé). Ceny jsou, pokud pominu "novýje russkije", pro obyčejné Moskvy dost vysoké, spousta z nich jezdí nakupovat do megamarketu na okraji města nebo na různá tržiště, kde lze dostat prakticky vše od mouky až po "nejnovější módní trendy". Kromě Vietnmců tu obchodují především Kavkazci a Gruzínci, dá se s nimi smlouvat, zpravidla mají totiž nadhodnocené ceny. Jeden z nich mě chtěl ošidit při nákupu zeleniny, ale naštěstí jsem byla pohotová.

Většinou mi kolemjdoucí ochotně poradili, když jsem se ptala např. na cestu. Nepříjemné jsou především "děžurnyje" v metru. Ale i jinde panuje, podle mého názoru, nechuť k práci. Většinou vše velmi dlouho trvá (nejen vyřízení dokumentů). Ve srovnání s ruskou byrokracií pracují naše úřady na 100 procent. Pro ruského úředníka je problémem i jedno jediné písmenko při vyřizování víza (vlastní zkušenost mé kamarádky ze Srbska).

Jinak je Moskva velmi zajímavé město, překvapila mě v pozitivním slova smyslu. Už jsem měla možnost navštívit "Balšoj teatr" a zážitky jsou velmi příjemné. Dlouho jsem nemohla přivyknout velkému počtu lidí nejen v metru, ale prakticky všude, kam se člověk pohne. Podzim v ruské přírodě je překrásný. Byla jsem zatím jen na exkurzi v Suzdal, ale i v Moskvě může člověk zajít do parku a procházet se tu třeba celý den.

Minulou neděli jsem se po doporučení mé učitelky literatury vydala hledat evangelický kostel. Byl zastrčený v uličce kousek od Pokrovského bulváru. Jak jsem pochopila v průběhu dvouhodinové bohoslužby, jednalo se o baptisty. Kázání vedl hostující farář z Ameriky, bylo velmi zajímavé a překládáno bezprostředně do ruštiny. Rozuměla jsem téměř všemu. Nevím přesně, čím se baptisté odlišují, ale v průběhu bohoslužby vystoupilo několik lidí do středu kostela. Pravděpodobně k nim mluvil Bůh, dostali požehnání od kněze. Měla jsem z toho smíšené pocity. Po bohoslužbě jsem zašla na sekretariát a požádala o adresy dalších evangelických sborů. Dostala jsem celkem 19 adres, což je při dominantním postavení pravoslavi celkem dost.

Mnohokrát děkuji za emailové zprávy ze sboru, vím tak alespoň, co se děje u nás a kdy je jaký svátek.

S pozdravy a přáním všeho nejlepšího Kateřina Kubešová t.č. Moskva

bylo

Konfirmační cvičení na Blažkově

Sraz k našemu prvnímu konfirmačnímu cvičení byl na hl. nádraží u Karlovy pekárny. Sešli se zde: Alžběta S., Erika Č., Gábinka K., Jáchym M., Denisa S., která nám jela vařit, a já, tedy Liza M. Bylo nás tedy pět. Nasedli jsme na vlak a dojeli až do Rožné pouze s jedním přestupem, a to v Tišnově. Odtud jsme sice měli slíbený odvoz, ale nějak se to popletlo a bratr farář nás potkal až v polovině cesty. Dovezl nás do tábora, kde nás čekalo velmi milé překvapení v podobě tří holek z Rychmanova: Jana, Iveta a Miša.

K večeri si každý něco přivezl, proto se Denisčino kuchařské umění projevilo pouze ve skvělém čaji. Po večeri nás bratr farář seznámil s programem celého víkendu, po který se na Blažkově budeme zdržovat. Poté jsme byli svoláni k prvnímu programu. Dostali jsme papíry s otázkami a četli si různé příběhy z Bible. Po skončení tohoto programu, který trval asi hodinu, jsme si šli zahrát na vraha. Nakonec se šlo spát.

2. den ráno jsme se vzbudili, nasnídali se a potom byly dva bloky povídání a psaní. Pro změnu se probíraly příběhy z Bible (o uzdravení syrského Námana). Muselo se nasekat dřevo, protože předchozí obyvatelé tábora ho téměř všechno ztopili. Ostatní loupali brambory. Následovala půlhodina odpočinku a oběd, pak polední klid a hned nato nám bylo povoleno hrát ringo a vlajkovou, které se aktivně zúčastnil i bratr farář. V pět hodin byl další program (přehled knihy Skutků) a poté večere, po které jsme byli pro změnu svoláni na program. Potom jsme si zahráli „sardele“, „upírky“ a „vraha“. Nakonec se stejně všichni dokopali do spacáků a šlo se spát.

3. den jsme se netradičně vzbudili zpěvem „bratra otce faráře“, nasnídali se a místo bohoslužeb jsme přemýšleli nad příběhem o Nasycení pěti tisíců. Pak jsme si posekali zbytek dřeva, uklidili, vytřeli, a znovu jsme si v kuchyni povídali a učili se hledat v Bibli. Nakonec byl oběd a hned po obědě nás bratr farář odvezl na nádraží. Na nádraží jsme nasedli na vlak a hurá domů. Bylo to tam pěkné.

Alžběta Michalová

Postavte mosty

zněl nadpis, jimž opatřil své kázání pro Blahoslavův dům v neděli 7. listopadu Mag. Werner Geißelbrecht, farář ve vídeňském městském evangelickém kostele (a.v.) v Dorotheergasse. Kázání pojal jako zamyšlení nad smyslem patnácti let setkávání, rozhovorů a rozmanitých společných akcí pořádaných sbory Vídeň–Střed a Brno II. Rádi jsme s ním v Blahoslavově domě přivítali několik dalších hostů z jeho vídeňské farnosti. Společné služby Boží, naslouchání, písně, modlitby, slavení sv. večere Páně bylo pro společenství v Blahoslavově domě radostným povzbuzením – a hosté o sobě samých tvrdili totéž. Zdá se, že naše současnost je schopna objevit smysl dávného zpívaného introitu z Bystrické agendy, v němž se předpokládá, že Boží Duch tvoří jednotu víry přes hranice národů „skrze rozličnost jazyků“.

Iniciátor partnerství mezi oběma sbory, Hermann Reining, připomněl při setkání po službách Božích, že evangelické sbory mají v EU šanci být jednotkami, které usnadňují komunikaci. V prostředí plném nejistoty z toho, co dovedou počítačové sítě, a plném úzkosti z teroristických sítí, představuje síť vztahů mezi křesťanskými sbory příležitost vzít vážně nárok Božího slova a působit jako sůl země a kvas ve světě.

Jaroslav Vitek

Co nového v Basileji?

Vy, kteří jste někdy navštívili náš bratrský sbor v Basileji, znáte jeho sborový dům v samém středu města, vybavený vším, co takový sbor potřebuje – od velkého sálu přes klubovny, kanceláře pracovníků sboru, byty pro seniory a studenty až po prostornou kuchyni a nádhernou terasu na střeše, kde se mohou pořádat společné obědy pod širým nebem. Říkají mu Centre (Středisko). Dostavěli ho právě před třiceti lety, a tak při této příležitosti pastor Olivier Perregaux vzpomíná ve sborovém časopise Francouzské reformované církve v Basileji na všechny trampoty a těžkosti spojené s tak velkou stavbou. Třeba nás jeho vzpomínání potěší a podpoří právě v době, kdy se naše sborové prostory proměnily na nějaký čas ve staveniště.

Někteří si na to jistě vzpomínají: na počátku 70. let jsme při větším dešti pro jistotu seděli při bohoslužbách pod deštníkem (když to trochu přeženu), protože náš chrám na Holbeinplatz byl značně děravý, po léta neudržívaný a neopravovaný. Jeho oprava by nás stála celé jmění. Měli jsme tento chrám – místo modliteb a bohoslužeb, ale k tomu ještě sborový dům na Leimenstrasse, který rovněž nebyl vyhovující. Prostory zde byly velmi skrovné a pro sborový život nedostačující.

Jasně řešení se sice nabízelo, ale vyžadovalo od nás odvahu k jeho realizaci, důvěru, nadšení a hodně, hodně štědrosti a úsilí. Zbořit chrám, místo, kde mnozí byli pokřtěni, konfirmováni, sezdáni, místo našich společných modliteb! A vzniklou volnou plochu ve středu města pak využít ke stavbě sborového domu. Měl to být dům, který by umožnil bohatší a plnější sborový život a současně poskytl útulek starším lidem, ubytování studentům nebo učňům. Nebylo to snadné rozhodování! A taky to bylo třeba financovat. Částečně jsme spoléhali na jedno poschodí kanceláří k pronajímání, což by sboru přineslo peníze, ale naftová krize v r. 1974 učinila konec těmto nadějím. Namísto kanceláří se zde nakonec postavily byty.

A to není všechno: museli jsme hledat nové místo k bohoslužbám. Stavba nového kostela nepřícházela v úvahu, protože v Basileji bylo v té době několik kostelů zcela volných. Ale žádný z nich nebyl pro nás vhodný: buď byl daleko od středu města, nebo příliš velký. Velice se nám zamlouval Sv. Leonard, svou polohou poblíž budoucího sborového domu i velikostí, ale ten byl využíván německými protestanty. Bylo tedy třeba přesvědčit tento sbor, aby se s námi o používání kostela sv. Leonarda podělil. Po mnoha sezeních, diplomatických jednáních a diskusích byla konečně „svatební smlouva“ podepsána. Jakmile jsme měli vyřešeno místo pro naše nedělní bohoslužby, mohlo se začít se stavbou sborového domu.

Vzpomínám si na časopis, který jsme tehdy vydávali, abychom členy sboru pravidelně informovali o stavbě. Byl roznášen dobrovolníky do rodin, aby se ušetřilo za poštovné. Pořádali jsme tří denní trhy, jakési bazary na ulicích Basileje, které měly přinést nějaké finance na stavbu. Naše Dobrá polévka (dobročinná akce spojená s obědem) vznikla právě v této době, pořádali jsme výstavy, navštěvovali jsme členy sboru a přesvědčovali. Byla to pohnutá doba!

Stavba byla dokončena 19.10.1974 a nezbyvá než poděkovat těm, kteří neztratili naději a odvahu a společně psali tuto krásnou, pohnutou a dynamickou stránku života sboru.

Olivier Perregaux, pastor sboru Franc. ref. církve v Basileji
přeložila lm

Školka mládeže v Miroslavi

Zaznamenali-li jste v neděli 7. listopadu nápadnou absenci mládeže při bohoslužbách, pak vězte, že to nebyla jen náhoda – mládež brněnského seniorátu byla v hojném počtu už od pátku na tradiční podzimní školce, tentokrát v Miroslavi. Miroslavské školky mají dobrou pověst a ani ta letošní neklamala, program byl opravdu bohatý a rozmanitý. V pátek večer se kostel a přilehlé prostory proměnily v casino, kde bylo možno (pochopitelně pouze ve společenském či společensky

neobvyklém oděvu) vyhrávat i prohrávat statisíce "somáků" - tvrdé měny Seniorátního odboru mládeže - a poslěze za ně v dražbě nakupovat služby, nabídnuté nešťastnými dlužníky; sobotní dopoledne patřilo zajímavé přednášce na téma Bylo nebylo aneb O stvoření, při které biolog a katolický kněz Marek "Orko" Vácha hovořil například o antických filosofech, pěnkavách na Galapágách, padajících klíčích, překvapivém množství parazitů v lidském těle a úžasné nesamozřejmosti stvoření; po vepřo-knedlo-zelovém obědě proběhly volby do SOMu, následoval program dle vlastního výběru (sportování, vycházka, diskuse apod.), citlivější povahy si pobeřely u filmu Život je krásný a úplně večer zahrály k tanci i poslechu skupiny s prozaickými názvy Rovnáčka a Buňát. Školku uzavřely nedělní bohoslužby s večerí Páně, které vedl a kázáním nejen o podstatě kočky posloužil bratr farář Bernard Martin ze Švýcarska. Pak se mládež už jen rozloučila, naplnila žaludky výborným a velikým řízkem a spokojena odjela do svých domovů.

Děkujeme všem, kteří pro nás letošní podzimní školku připravili, tedy hlavně Seniorátnímu odboru mládeže a jeho spolupracovníkům, a také Miroslavským, kteří nás nejen trpěli, ale i krmili a ubytovali.

Fotky z Miroslavi i z předchozích školek a informace o dalších akcích SOMu najdete na internetové adrese <http://brnenska-mladez.evangelnet.cz>.

Jakub Marek

Exkurze do Červeného kostela

V říjnu navštívila asi dvacetičlenná skupina bývalých pracovníků Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského v rámci plánovaných vycházek a exkurzí po brněnských pamětihodnostech náš Červený kostel. Katolické kostely navštěvujeme poměrně často, ale toto byla první návštěva na půdě naší církve.

Bratr farář Gruber nás seznámil s historií kostela, který byl vybudován krátce po Protestantském patentu (1861). Ten zrušil omezení daná tolerančním patentem a umožnil evangelíkům stavět kostely uprostřed měst s věžemi a klenutými okny. Pověděl nám také o německém luterském sboru, který kostel za pomoci darů z ciziny postavil. Vysvětlil i důvod vzniku českého reformovaného sboru v Brně, kterému byl kostel po válce předán. Zmínil se ovšem také o různých opravách, které bylo nutno v poslední době provést. Zvláště upozornil na nejnovější doplnění chrámového interiéru o křtitelnicí, nový stůl Páně a pult ke čtení.

Dále bratr farář vysvětlil účastníkům „exkurze“ základní důrazy evangelické zbožnosti a bohoslužeb. Vzhledem k tomu, že většina účastníků vyrostla v katolické církvi, dotazy směřovaly k věroučnými rozdíly mezi protestantskými a katolickými církvemi. Mluvili jsme o významu večere Páně, způsobu vyznání hříchů, osobní zpovědi atd. Zúčastnění se také dozvěděli o nejrůznějších sborových činnostech v průběhu týdne. Důraz byl položen na to, jak se v naší církvi uplatňuje zastoupení „laických členů“ v celé šíři sborového života.

I takovéto nahodilé a nepočtené sejití může přispět k současným snahám o ekumenické a mezicírkevní kontakty a sblížování.

Adam Hladký

O čem se jedná na konventu ?

V sobotu 13.11.se sešlo v Blahoslavově domě 2. zasedání 38. konventu brněnského seniorátu. Účastní se ho zástupci všech 23 sborů našeho seniorátu, celkem víc jak 70 bratrů a sester. Jednání řídí čtyřčlenné předsednictvo v čele s bratrem farářem Plecháčkem z Veselí.

V úvodu byla provedena volba dvou seniorátních farářů, z nichž každý bude pracovat na půl úvazku. Sestra Romana Špačková bude vypomáhat především ve sboru seniora v Brně - Židenicích. Bratr Jiří Šimsa bude působit v neobsazených sborech a bude mít na starosti také seniorátní knihovnu.

Konvent dále odmítl návrh synodu na zkrácení volebního období ze šesti na čtyři roky (týká se to např. staršovstva, seniorátního výboru a synodní rady). Uvidíme, jak nakonec rozhodne synod v květnu příštího roku.

Na hlavní téma konventu, které bylo vybráno anketou ve staršovstvech – Sociální funkce sboru v 21. století - promluvil host – senior Miloš Hübner z Trnávky. Zdůraznil, že sbor nemusí svou úlohu ve společnosti složitě hledat. Svou roli plní církev již tím, že existuje. Jde však o to, aby vztahy ve sboru byly čisté a upřímné. Tvořivé napětí je zdravé, nejhorší je falešná evangelická slušnost, která problémy a spory pouze skrývá. V každém sboru se daří něco jiného, ale je dobré předávat si navzájem své zkušenosti a informovat se o možnostech, které církev v dnešní společnosti má. Jsou kazatelé, kteří umí navázat s lidmi vztah v hospodě, jiní pořádají ve městě divadelní představení či koncerty. Někdo může chodit do domova pro seniory a pomáhat tam výtvarnou činností nalézt starým lidem smysl života. Lidem ve sboru je třeba dát především prostor, aby mohli uskutečňovat své vize a dobré nápady.

Ke zprávě seniora nebylo zvláštních připomínek a byla schválena. Mezitím byli zvoleni delegáti seniorátního shromáždění Jeronymovy jednoty a tříčlenné předsednictvo ve složení: Jaroslav Kučera z Brna II, Jaroslav Klímek z Brna - Husovic. Virilním členem předsednictva je náměstek seniora Jiří Gruber z Brna I.

Po krátkém občerstvení, které nám připravily sestry z druhého brněnského sboru, jsme schválili hospodaření seniorátního výboru za rok 2003 a rozpočet na rok 2005. Novou revizorkou vedle sestry Matulové z Klobouk byla zvolena sestra Priknerová z Brna I.

Bez připomínek byly schválen rozpis odvodů, které budou jednotlivé sbory platit na činnost synodní rady a seniorátního výboru. Synodní radě odvádí náš seniorát ročně 363 tisíc Kč, zatímco seniorát hospodáři s částkou 116 tisíc ročně.

Seniorátní výbor přednesl návrh převést bezplatně dům na Hrnčířské ulici č. 27, který je v majetku seniorátu, na středisko Diakonie, které zde působí již od roku 1991. Seniorát obdržel dům darem v době, kdy Diakonie ještě neměla právní subjektivitu. Konvent darování výraznou většinou schválil

Sbor Brno I podal návrh na synod, aby se 13. říjen slavil jako Den tolerance spolu s ostatními církvemi včetně církev katolické. Podobný návrh přednesla sestra Nechutová, která doporučila našim sborům slavení Dne reformace 31. října, aby nezanikla naše příslušnost ke světové zejména luterské a reformované tradici. Navrhla také úpravu znění slibu poslanců konventu a synodu. Konvent tyto návrhy schválil, uvidíme, jak s nimi naloží synod.

Neobsazeným sborům, které budou pravidelně využívat služeb seniorátních farářů, konvent doporučil, aby přispěly dobrovolným darem, který by vedl ke snížení seniorátních odvodů pro ostatní sbory seniorátu. V závěru se hovořilo o obtížích, které má řada sborů s odvody do personálního fondu (60 tisíc Kč ročně). Jeho snížení by však současně znamenalo snížení mezd pro naše kazatele.

Konvent byl zakončen ve 14 hodin písní a krátkou pobožností bratra předsedy.

Jiří Gruber

přečetli jsme

Sedmisetletá Zpívající lípa se dostala na známku

Petr Dvořáček z Telecího u Poličky si splnil sen. Dokázal zařídit, aby se na poštovní známce objevil obrázek lípy, která roste u jeho statku na Českomoravské vrchovině.

Název Zpívající lípa naráží na pověst, podle které se v dutině lípy, údajně staré 700 let, ukrýval v době pronásledování českých nekatolíků v 17. a 18. století jeden tajný

český bratr a zpíval si tam zakazované žalmy. Jeho zpěv se mísil s šuměním větru ve větvích a pro lidi z okolí se lípa stala lípou zpívající.

Vydat známku je složitou záležitostí, která se táhne řadu měsíců. „O tom, co bude na poštovních známkách, rozhoduje komise na ministerstvu informatiky, která připravuje emisní plán. Česká pošta zajišťuje výtvarný návrh známky, její výrobu a prodej. Od výběru námětu na známce do doby, než se objeví na poštovních obálkách, uplyne zhruba rok a půl,“ řekl tiskový mluvčí České pošty Ladislav Vančura.

Barevná známka se Zpívající lípou v Telecím se od začátku září prodává na poštách za šest padesát. Jejimi autory jsou akademický malíř Adolf Absolon a rytec Martin Srb. Vychází v emisi nazvané Ochrana přírody - Chráněné stromy společně s osmikorunovou známkou od týchž autorů, na které je i Žížkův dub u hradu Lichnice v Podhradí na Chrudimsku.

Vítězslav Dittrich, MF Dnes, 16. 9. 2004; vybral br. Jan Krejčí z Počátek

Európska únia a náboženstvo

Rozšírenie Európskej únie smerom na východ mení aj náboženskú mapu Európy. Nemecko a sever Európy zostávajú protestantské a katolícky východ sa posilnil.

Osem z desiatich nových členov väčšinou uznáva katolícke vierovyznanie. Najviac katolíkov je v Poľsku, až 95% z 38 miliónov obyvateľov. Aj v Maďarsku, Slovinsku, Litve, na Malte a na Slovensku dominuje katolícka cirkev nad protestantmi a ortodoxnými.

Zo 450 miliónov obyvateľov Európskej únie je 265 miliónov katolíkov, čo je 60%. Do rozšírenia to bolo 55%. Podiel protestantov a anglikánov klesne na 18%. Z nových členských krajín majú luteráni najväčšie zastúpenie v Lotyšsku a Estónsku. Počet ortodoxných kresťanov z doterajších 11 miliónov stúpil na viac ako 13 miliónov. Rovnako sa po vstupe východoeurópskych krajín zvýšil počet bezkonfesijských občanov. V Českej republike k nim patrí skoro polovica z 10 miliónov obyvateľov. Česko spolu s Holandskom patria k najväčšími sekularizovaným (zosvetšteným) krajinám. Veľmi nepatrne sa v EÚ zmenil počet moslimov, ktorý je asi 10 miliónov.

Ďalšie zmeny v Európskej únii nastanú, keď do nej vstúpia Rumunsko a Bulharsko, čo sa predpokladá v roku 2007. V oboch krajinách, ktoré majú spolu asi 30 miliónov obyvateľov, je najsilnejšia ortodoxná cirkev.

Podľa R. Nolla, zástupcu generálneho sekretára Konfesii európskych cirkví, rozšírenie Európskej únie nesmie viesť k novému rozdeľovaniu podľa náboženských kritérií. Doležitejšia ako vyzrážňovanie rozdielov je spolupráca a spoločný prístup ku kľúčovým otázkam.

z časopisu Petržalský Evanjelík, číslo 5/2004 vybral JG

společenská kronika

Brno I

2.12.	Božena Patočková	85 let	17.12.	Nora Dostálová	20 let
3.12.	Jan Vondra	60 let	18.12.	Jan Pokorný	86 let
8.12.	Jiří Tronner	60 let	19.12.	Zdeňka Křivánková	84 let
10.12.	Wilma Bačáková	92 let	20.12.	Jana Malá Opletalová	30 let
11.12.	Noemi Košťálová	75 let	21.12.	Jarmila Balabánová	75 let
12.12.	Zdenka Chlupáčková	82 let	25.12.	Zora Milušková	84 let
			26.12.	Jana Karpíšková	80 let
			28.12.	Věra Zemčíková	80 let

Pokřtěni byli:

14.11. Matyáš Galvas, nar. 2004

Rozloučili jsme se:

25.10. Přemysl Trnka, nar. 1918

30.10. Roman Kuklínek, nar. 1952

Brno II

4.12.	Štěpánka Češková	79 let
5.12.	Věra Smrčková	84 let
5.12.	Ján Kacko	79 let
5.12.	Jitka Kraflová	77. let
5.12.	Jitka Kraisová	70 let
10.12.	Marie Bohatá	75 let
15.12.	Helena Majerová	94 let
15.12.	Štěpánka Nechybová	92 let
17.12.	Božena Suchá	80 let
18.12.	Růžena Vojtíšková	80 let
19.12.	Edita Svobodová	78 let
24.12.	Božena Štelclová	75 let
24.12.	Lydie Bláhová	78 let
25.12.	Kamila Nováková	80 let
26.12.	František Hembera	87 let
27.12.	Marta Loskotová	83 let
27.12.	Ján Studnica	79 let
28.12.	Květa Kramářová	85 let
30.12.	Ludmila Dobiášová	88 let
30.12.	Vlasta Jiříčková	82 let
31.12.	Jiří Klosowicz	79 let

Pokřtěna byla:

17. 10. Eliška Rašínová, nar. 1989

17.10. byly confirmovány:

Alena Boudová

Eliška Rašínová

Heslo měsíce podle Hesel Jednoty bratrské

Prosinec 2004

Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu pouští cestu, pustou krajinou řeky.

Izaiáš 43,19

Redakční rada Setkávání se omlouvá za chybu, která vznikla v 9. čísle časopisu. Hana Dvořáková měla být uvedena jako autorka článku Odpoledne s hudbou a vzpomínkou, nikoli jako překladatelka básně Modlitba Rudolfa Bohrena. Děkujeme za pochopení.

Obsah VI. ročníku 2004

Slovo úvodní: *M.Baláš* (1); *L.Marková* (2); *B.Šimek* (3); *J.Vítek* (4); *D.Sochorcová* (5); *J.Gruber*: Mluv slušně (6); *M.Baláš* (7); *J.Franců* (8); *J.Gruber*: Prvních 14 zářijových dnů (9); *J.Vítek*: Ještě ani nezačal advent (10).

Přečetli jsme: Divoká byla zdejší krajina jen do třicetileté války, O ukradených slovech, Volba nově synodní rady ČCE, Ekumenické slavení večere Páně (1); Britská sváteční specialita: nekřesťanské Vánoce, Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní (2); Interview s Bohem, Misionáři (3); Sedm zastavení na Bílé Rusi, Výsledky mi média málokdy přiznají (4); Zákon a svoboda, Co nového v Basileji, Ježíšové a kulatý čtverec (5); Je to jako svatební Ano, Všem sborům a kazatelským stanicím ČCE (6); Prosím, nerušte, Posvátné město Jeruzalém (7); Když v Evropě zhasly lampy (8); Vyrůstá etika z náboženství?, Proč Al-Káida ovládne Evropskou unii, Závěr k Danielovi, Evangelium dává odpověď šíleně smělou, Kříž (9); Sedmisetletá Zpívající lípa se dostala na známku, Co nového v Basileji (10) Eúropská únia a náboženstvo (10).

Anketa: *L.Kraus*: Co by se dalo udělat pro to, abychom se lépe znali? (2).

Rozhovor: *L.Marková*: Liturgický rok v hudbě protestantismu [Michal Novenko] (1); *J.Gruber*: O Americe s farářem Janem Dusem (3 a 4).

Domácí pobožnost – modlitba Páně: *J.Gruber*: Otče náš (1); *J.Vítek*: V nebesích (2); *J.Veselý*: Posvěť se jméno tvé (3); Přijď království tvé (4); *J.Pokorný*: Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi (5); *J.Staněk*: Náš denní chléb dej nám dnes (6); *J.Vítek*: A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům (7); *J. Malý*: A nevydej nás v pokušení (8); *Z.Navrátíl*: Zbav nás od zlého (9); *C.Novák*: Neboť tvé jest království... (10).

Bohoslužby krok za krokem: *J.Vítek*: Vstup (1); *C.Novák*: Píseň (2); *J.Vítek*: Úvodní modlitba (3); *J.Gruber*: Čtení z Pisma (4); *L.Korpa*: Svátost křtu (5); *J.Šimsa*: Je kázání středem služeb Božích? (6); *O.Tydlitátová*: Večeře Páně (7); *J.Pokorný*: Přímluvná modlitba (8); *J.Kučera*: Sborová oznámení, sbírka a přímluvná modlitba (9); *J.Malý*: Poslání a požehnání (10).

K symbolům na obálce: *L.Hájek*: Katakomby – archiv počátků křesťanství (4), Stopy prvních křesťanů v Římě (6); *J.Gruber*: Dobrý pastýř (1), Kristův monogram (2), Orant (3), Ryba (4), Fénix (5), Loď (6), Delfín (7), Martyr (8), Holubice (9), Tři mudrci (10).

Bylo: *L.a D.Markovi*: Večer v Betlémě, *L. Soběslavská*: O jednom zájezdu na Slovensko; Radostná zpráva z Ugandy (1); Ordinance farářky Marty Židkové (2); *M.Šubartová*: Ve víře ženy utvářejí budoucnost, *J.Vítek*: Společnou cestou (4); Všechno, co má dech, ať chváli Hospodina, Tichý večer, *I. Zbieczuková*: Velbloudi výprava do Daňkovic (4); *J.Franců*: Seniorátní presbyterní konference (5); *J.Gruber*: Jak mluvit o víře s nevěřícími (6); *J.Šebesta*, *J.Marek*: Setkání bývalé mládeže, *Markovi*: Seniorátní rodinná neděle, *J.Franců*: Návštěva partnerského sboru v Basileji (7); *M.Šubartová*: Setkání s východním křesťanstvím, *I.Oukropcová*: Jak jsem neodjela do Taizé, *J.Sebera*: Sborový pobyt na Blažkově, *L.Marková*: Prázdninové soustředění CD, *J.Hrudka*: Biblický kurz mládeže – Blažkov 2004, *O.Malach*: Letní tábor ve Švýcarsku (8); *J.Franců*: Ekumenické bohoslužby, Odpoledne s hudbou a vzpomínkou (9); Školka mládeže v Miroslavi, *A.Michalová*: Konfirmační cvičení na Blažkově, *J.Vítek*: Postavte mosty, *A.Hladký*: Exkurze do Červeného kostela (10), *J.Marek*, Školka mládeže v Miroslavi (10)

J. Gruber, O čem se jednalo na konventu (10)

Ze sborů: *J.Gruber*: Zpráva z konventu, Výsledek sbírek v roce 2003 (1); Jubilejní vzpomínání pana faráře Jana Pokorného (2); *V.Novosadová*: Ještě jednou z Rychmanova, Sborová statistika (3); Náměty ze sborového shromáždění sboru Brno I, Volby staršovstva ve sboru Brno II, Ještě k brněnské diakonii (5); Hlasování pomocí SMS (9); *J.Gruber*: Průběh přístavby sborových místností (10), *J. Gruber*, O čem se jedná na konventu (10)

Bude: /*pravidelné rubriky*/ Křesťanský magazín — Klub otevřených dveří — Sborový rozhovor a vzdělávání — Hudební nešpory v ČR

Novoroční ekumenické bohoslužby na Petrově, Alianční týden modliteb, Uvedení dvou knih (1); Hymnologické vzdělávání, Karneval pro předškoláky, Varhanní koncert v BD, Předjarní večírek pro dámy (2); Setkání pro starší a pokročilé, Pověření, Blažkov, Modlitební setkání (3); Pozvánka na zájezd, Skautské bohoslužby (4); Cantate Domino v Brně I a II, Host ve sboru, Úklid na Blažkově, Sborový Blažkov (5); Přijďte strávit svou dovolenou na Letohradsko, Dokud se zpívá, ještě se neumřelo, Diakonie, Konec prázdnin na Blažkově (6); Festival Otevřeno Jimramov (7); Nový cyklus duchovní hudby na ČRo3 (8).

Dokument: *Synodní rada*: Všem sborům ČCE (9).

Kniha: *E.Šimková*: Hanin kufřík (2); *E.Šimková*: Cesta církve za druhé světové války (3); *E.Šimková*: Deník staré paní (5); *J.Vítek*: Otázky a odpovědi (8); *M.Šubartová*: Fronta na Anselma Grúna (9).

Historie: *L.Soběslavská*: Michael Weisse [1488-1534] (5); Dvě ivančická výročí (8).

Žili mezi námi: *J.Pokorný*: Jan Milič Lochman a Brno (3); *J.Vítek*: Vzpomínka na prof. Vratislava Bělského (6); *M.Šimsová*: Hledám lidské srdce [Marie Šebestová] (8).

Koutek pro mládež /*M.Baláš*/: Jako v zrcadle (1); Kyvadlo, Výchova, Blahopřání (2); Pokušení (3, 4); Lev a devět hyen, Stádo (5, 6); Tržiště, Hodina navíc, Půda na prodej (7); *T.Doležel*: Jak to dělají kosmonauti, vím co dělají pionýři, vím co dělají skauti (9).

Fotopříloha /*J.Franců*/: Dětská vánoční slavnost (2); Skautské bohoslužby, Host sborového rozhovoru (6); Na návštěvě partnerského sboru v Basileji (7); Konfirmace, Ekumenické bohoslužby (9).

Pravidelné rubriky: Sírachovec — Z moudrosti chasidů — Společenská kronika — Zprávy ze staršovstva.

Báseň *M.Rodr*: Vernisáž (1).

Žalmy a reformace /*L.Moravetz*/: Biblické žalmy (4), Žalmové písně (5), Vznik Ženevského žaltáře (6), Bratrské žalmové písně (7).

Články: Příběhy ze života, Vojenští kaplani (1); *J.Gruber*: Matoušovy pašije a Dvořákovy Biblické písně, *J.Gruber*: Vstupujeme do Evropy (5); *V.Hájek*: Smysl bohoslužeb (7);

Z dopisů čtenářů: *M.Šubartová*: Diskuse k úvodníku sestry Markové, únor 2004, Poznámka k příspěvku s. Šubartové (5); *A.Hladký*: Kde nás bota tlačí, *M.Šubartová*: Ještě ke svatosti (6); *D.Staněk*: Ke statistickým údajům v č. 5 – 6, *A.Hladký*: Pozdravení pokoje (7); *O.Navrátilová*: Ve Vídni se mám moc dobře, *K.Kubešová*: Mnoho pozdravů z Moskvy (10).

bohoslužby krok za krokem

Poslání a požehnání

Poslední část služeb Božích tvoří ve většině našich sborů požehnání. Tomu zpravidla předchází také závěrečné čtení Písma – slovo poslání (tzv. třetí biblické čtení). Toto slovo poslání nás opětovně vysílá do každodenního všedního života, k naší nejběžnější službě v místech, kde se každý z nás právě nacházíme. Jinými slovy řečeno se jedná o stručnou závěrečnou výzvu: „Jděte, vaše poslání ve světě začíná.“

Toto krátké slovo poslání bývá nejčastěji voleno z epistolních oddílků (tzv. parenezi). Má v něm být ve stručnosti obsaženo konkrétní pobídnutí, napomenutí, povzbuzení k našemu pověření ve světě, do něhož máme celým svým životem přinášet svědectví Ježíše Krista. Přijaté slovo poslání nás k tomu patřičně vyzbrojuje i zavazuje. Je samozřejmě dobré, může-li tento závěrečný čtený oddíl alespoň nějak korespondovat s celkovým zaměřením vykonaných služeb Božích a zároveň dokreslovat či podtrhovat hlavní důraz slova zvěstovaného v kázání.

Od slova poslání je třeba odlišit samotné požehnání. Požehnání je příslibem Boží přítomnosti do dnů nového týdne. Vždyť již samotný výraz požehnání naznačuje vztah k Pánu Bohu a jeho prokazované štědrosti, přízni. Boží požehnání od samého počátku stvoření vládne nad celým naším světem. Je proto vždy životodárné a jeho hlavním bohatstvím, kterým jsme obdarováni, je hojnost i plnost života. Netýká se však nějakého vlastnictví, něčeho nám přidaného jaksi ještě navíc, nýbrž samotného bytí. Neboť jedině Bůh sám je zdrojem i dárce života jako takového.

Přesto je toto požehnání zvláštním způsobem spojeno se skutečností smlouvy Božího lidu a s jeho vyvolením. Dějiny Izraele jsou mimo jiné také dějinami Božího požehnání. Biblické vyznání Hospodina proto znamená uznání jeho nezasloužené štědrosti, přízně i vzdávání díky a srdečné vděčnosti. Ale rovněž znamená, že má člověk svou následnou poslušností vědomě vstupovat do oblasti jeho zvláštního požehnání. Neboť ten, kdo se stane Hospodinovým požehnaným, by měl rovněž zprostředkovávat Boží blízkost lidem kolem sebe a projevovat jim jeho vlnidnost i štědrost. Požehnání je tedy jak milosti vyvolení, tak i trvale platným závazkem.

I posledním viditelným činem Kristovým na této zemi je jeho požehnání církvi (L 24,50-51). Požehnání je Božím darem, který nás zasahuje do hloubi života, ale nemůžeme se jej nikterak zmocnit. Stále jsme na tomto k nám přicházejícím požehnání závislí. Plnost tohoto uděleného Božího požehnání se nachází v Kristu. V Ném nám nebeský Otec daroval všechno potřebné pro naši spásu, jejímž vrcholným projevem je dar Ducha svatého. Jedině On stále zpřítomňuje toto Boží požehnání v církvi i v našich osobních životech a rodinách.

O takovou přítomnost Ducha prosíme, když v shromáždění vyslovujeme slova požehnání v Božím jménu. Proto snad ani tolik nezáleží na nějaké přesné závazné formulí, ale spíše na otevřenosti a očekávání shromáždění, že nyní vskutku obdrží zvěstované požehnání.

Je proto možné např. použít slova starozákonního áronského požehnání, jak je máme zapsáno v Numeri 6,24-26. Nebo novozákonní trojiční formulí ze závěru druhého listu Korintským: „Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a

obecenství Ducha svatého se všemi vámi. Amen.“ Ale také běžně užívanou žehnající formuli: „Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn i Duch svatý.“

Závěrem snad ještě můžeme říci, že na rozdíl od jiných církví, které uznávají individuální svátost kněžství, nezáleží při evangelickém shromáždění ani tolik na osobě žehnajícího, jako především na slyšení a přijetí zvěsti slova. Vyslovené požehnání je vždy veřejným vyznáním Boží velikosti a moci, je výkřikem radosti z Božího vyvolení. Proto již není tolik podstatné ani určující, je-li slovo požehnání doprovázeno vztahováním rukou. Není to přeci samotná osoba toho kterého kazatele, jež právě tlumočí požehnání. Požehnání se především uskutečňuje v posloupnosti církve Boží a na místě Kristově.

Po požehnání následuje závěrečná píseň, již sbor přijímá poslání, přivlastňuje si požehnání nebo vzdává Bohu díky. Ve shromáždění, kde bývá zvykem při této poslední písni stát, se zpívá buď píseň krátká, nebo pouze některé sloky. (V žádném případě však tato poslední píseň není míněna jako varovný signál pro urychlený úprk ze shromáždění, abych se náhodou s někým nemusel pozdravit či dokonce s ním ještě hovořit!)

Shromáždění potom končí odchodem kazatele a možnou varhanní dohrou. Je také dobrým zvykem našich sborů, že se kazatel při odchodu loučí se všemi účastníky shromáždění osobním pozdravením.

Jiří Malý

Konkurs

Představenstvo Diakonie ČCE – střediska v Brně vypisuje výběrové řízení na místo ředitele / ředitelky střediska, které v současnosti realizuje tři projekty:

- denní centrum
- pečovatelskou službu
- chráněné bydlení

Požadujeme:

- vzdělání: minimálně SŠ, popřípadě VOŠ v oboru sociální práce
- tříletou praxi v řídicí nebo sociální práci
- zkušenosti s prací v nestátním neziskovém sektoru (sestavování a předkládání projektů, základní přehled o finančním plánování a vedení účetnictví)
- aktivní členství v ČCE nebo jiné křesťanské církvi

Nabízíme: plat dle platných mzdových předpisů Diakonie ČCE, zajímavou, tvořivou a smysluplnou práci.

Příhlášky se strukturovaným životopisem zasílejte do 20. ledna 2005 na adresu: Diakonie ČCE – středisko v Brně rukám Hany Prchalové

Hrncířská 27, Brno 602 00

Blíže informace sdělí Hana Prchalová tel. 541 248 401, e-mail: brno@diakoniecce.cz

Otče náš

Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Někomu se asi v závěru modlitby Páně vybaví rozdíl mezi tradicí katolickou (kratší znění) a naší reformační (s druhotným doplňkem v Mt 6,13b); nicméně otázka „správné“ formy není v naší souvislosti zásadně podstatná.

Daleko naléhavěji se evangelickému modlitebníku vnučuje otázka vskutku základní: Vim, co a proč – právě na tomto místě – oněmi slovy vyznáváme? Když věříci sbor na konci rozsáhlé společné modlitby řekne „KRÁLOVSTVÍ, MOC I SLÁVA, AMEN“, je to jen jakýsi setrvačný dojezd na neutrální? Že vše, na čem záleží, bylo vlastně vysloveno již předtím, takže na konci zbývá pouze udělat nějakou tečku? Pozor na taková přirovnání! Vyjádřil bych to jinak: Závěrečnou „doxologii“ je modlitba naopak stupňována; stoupáme k vrcholu s neklesající intenzitou a „dojezd“ si žádá nejpilnějších otáček. Ani o tečce nehovoříme – jde zřejmě o vykřičník.

Hned sama spojka „NEBOŤ...“ váže chvalozpěv k obsahu předchozích vět. Zopakujme oč v nich šlo. Pán Ježíš své učedníky osměluje k prosbám o dary nesmírné hodnoty, jež na této zemi nikdy nebudou přirozenou daností, k nimž se však smí a má upínat žhavá touha víry: Aby jméno (a dílo) Hospodinovo bylo posvěcováno. Aby již tu bylo zaslíbené Boží království. Aby se vůle Otcova bezkonkurenčně, s eschatologickou mohutností prosazovala na tomto světském světě, jakož i v mém světském srdci a životě. Aby žádného dne nechybělo, čeho nám k prosté existenci nezbytně třeba. Aby dominovalo Boží odpuštění, ne člověkův hřích. Abychom ve zkouškách a pokušení obstáli nyní a až po den soudu, vymanění zpod vlády Zlého.

Uvědomujeme si patrně, že to vůbec není málo; žádná zběžná odříkávátka. Však naplnění těch vysoko mířících proseb také nepřipadá jako hotová věc: Kdepak je k vidění takový dokonalý stav? Nejde jen o nábožné tužby bez vyhlídky na skutečnost? „Denně se to modlíte, avšak nezvratná každodenní realita tomu bezpečně odolává,“ přesvědčoval nás kdysi náš p. profesor marxismu. Jak blízko bychom mohli vskutku mít k pochybám o dosahu modlitby!

Ale právě do klíčících nejistot víry si nyní smíme uvědomit naprosto bezpečně: TVÉ JEST KRÁLOVSTVÍ, OTČE. Jest! Jeho uskutečnění nezávisí na dobových podmínkách, na lidské ochotě či neochotě, naší chabosti nebo síle. Ano, je předmětem ustavičných proseb církve a našeho toužebného vyhlížení do budoucna. V Ježíši Kristu, v jeho naplněném poslání je však Boží království zároveň již přítomnou, spolehlivě současnou, nezrušitelnou skutečností. A jeho svobodní, nezávislí občané mohou už teď žít předjímkou toho, co jednou přijde v plnosti.

Mohou tím žít! Taková je totiž Otcova MOC. Se slovem „moc“ se dnes potkáváme nejspíš v kontextu řevnivého mocenského zápolení v oblasti politiky, ekonomie, propagandy atd. Jsme si vědomi naprosté bezmoci tváří v tvář směřování globálního vývoje. V osobní perspektivě se člověk může cítit jako potenciální hříčka nevypočitatelných osudových sil a náhod. Nehovořil i apoštol Pavel o mocnostech, silách a nadzemském duchu zla, jenž jako by ovládal tento věk tmy? (Ef 5,12) V modlitbě Páně však prohlašujeme, že poslední vyústění všech věcí je v ruce Boží.

Hospodinova moc nese kupodivu rysy tiché bezbrannosti, utrpení a porážky. Otcův Jednorozený je ukřižován. Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé (Mk 10,45). Namísto božského triumfu – poprava hodná vyvrhele, zatvrzelého rebela proti Nejvyššímu.. Avšak jeho bezmoc suverénně dovršuje předurčený konečný cíl: spásu lidí. I samo totální spiknutí nepřátel a všechny protibožské síly musely k tomu posloužit. Golgota se stává místem vítězství a z nás je snata kletba. Smrtí přemožena smrt, konec se mění v počátek. Ukřižování a vzkříšení prozařuje celou VĚČNOST věků. A neviditelně vybuzuje silové pole milosti i v prostoru a čase našeho bojování, dočasného podléhání, našeho volání k Otci. Protože Bůh svěřil veškerou moc na nebi i na zemi

obětovanému, vítěznému Kristu, smím vsadit na to, že ani moje nejzávratnější prosby v jeho jménu nejsou utopie.

Proto modlitba nakonec přechází v chvalozpěv SLÁVY. Vzpomeňme, že stejně musely kdysi nad Betlémem velebit Otce nebeské zástupy (L 2,14): Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení. Co jiného je onou Boží slávou, než ten bezbranný a chudý, pro nás až do hlubin zavržení snižený Ježíš? V něm se k světu sklání všemohoucí Pán, svatý Hospodin; ztotožňuje se s hříšnými, ztracenými smrtelníky a zahrnuje nás svým pokojem. Jenom pro tuto jeho pokornou svatou solidaritu smíme přistupovat k trůnu milosti se smělou nadějí, že dojdeme milosrdenství a nalezneme milost a pomoc v pravý čas (Žd 4,16). Amen!

Naše „AMEN“ znamená mimo jiné: Věříme, Otče, že jsi své smlouvě neskonale věrný; vyznáváme, že poslední pravdou o všech našich věcech je tvůj Kristus; jsme jisti, že skládat naději ve tvé milosrdenství a soud je to pravé; proto je-li tvou vůlí to, oč prosíme, staň se tak.

Jako modlitbu můžeme zpívat Lutherovu/Komenského píseň „Otče náš, jenž v nebesích dlíš“, Evang. zpěvník č.585.

Ctirad Novák

Symbol na obálce

Tři mudrci

V nejstarších dobách si církev připomínala Kristovo narození především příběhem o příchodu mudrců od Východu. Bylo to pro ni svědectví, že i pohané uznali Kristovo božství a přišli se mu poklonit. Perský původ je zdůrazněn většinou oblečením a čepicemi. Mudrci jsou oblečeni jako kněží Mithrova kultu, který byl v římské říši velmi rozšířen.

Na našem obrázku je však ještě jedna postava, která ukazuje na hvězdu, která proroky k dítěti přivedla. Je to prorok Bileám a výtvarné znázornění prorockví o hvězdě, která „vyjde z Jákoba“ (Nu 24,17). Z jeho rodu podle legendy mudrci pocházeli.

Teprve další teologické úvahy udělaly z mudrců krále (poprvé u Tertuliána ve 2. století na základě Ž 72). Jejich jména (Kašpar, Melichar, Baltazar) se poprvé objevují až v 9. století. Na jejich počet se usuzovalo podle tří darů. Symbolika darů se vykládala následovně: zlato znamená Kristovu královskou vládu, kadidlo jeho božství a myrha jeho obět na kříži (užívala se při balzamování).

Ještě později se „tři králové“ stávají zástupci tří částí tehdy známého světa: Evropy, Asie, Afriky. Proto byl Baltazar znázorňován jako černoš.

Mimořádný význam tohoto příběhu spočíval i v tom, že byl považován za symbolické potvrzení podřízenosti světské moci autoritě církve, kterou tu zastupuje Marie, držící Božího Syna v náručí.

Proto najdeme zobrazení tohoto příběhu např. na Karlštejně, kde má jeden z králů tvář Karla IV., nebo v osobní kapli vládce Lorenza Medici ve Florencii.

Jiří Gruber

Průběh přístavby sborových místností

Po roční přestávce se sbor Brno I ještě před letními prázdninami rozhodl pokračovat v přestavbě sborových místností. Jednak se nám podařilo shromáždit potřebnou část finančních prostředků a bylo třeba také využít platnosti stavebního povolení, které končí v tomto roce. Tentokrát už nešlo pouze o úpravy stávajícího prostor, ale o zcela novou přístavbu ve dvoře. Ještě dříve než se začalo stavět, vznikla doslova celosborová diskuse o její podobě. Stavební komise sice chtěla původní návrh

poněkud změnit, ale většina sboru si to nepřála. Nakonec jsme se vrátili k původní myšlence velkého sálu v rohu stávajícího dvora s možností propojení se stávajícím sálem (presbyternou). Vstupní hala byla proti původním plánům zmenšena, aby mohl být zachován alespoň malý, nezastřešený dvorek. Architektonický návrh podle těchto dispozic nám připravil bratr arch. Bohumil Kučera z Církve bratrské. Tento plán, který po celou dobu stavby visí na sborové nástěnce, byl ve staršovstvu schválen a stavební komise pověřena jeho realizací.

Potřebné úpravy prováděcího projektu vypracoval ve spolupráci se členy stavební komise pan Ing. Miloslav Keberle, který také převzal nad stavbou dozor. Dodatečně musely být řešeny další části projektu – především náročné statické zajištění stěn původní budovy při vybourání velkého otvoru mezi sály a potřebná hloubka základů obvodových stěn přístavby. Bylo třeba počítat s tím, že stavíme na nejisté půdě starého města a sklepy sousední budovy jsou pod úrovní našich základů. Proto bylo (odlišně od původního projektu) navrženo založení stěn dostavby na šest mikropilot sahajících do bezpečné hloubky 10 m. Náklady na tyto práce a vícepráce spojené s řešením nepředvídaných situací na stavbě se podstatně liší od původních propočtů.

V červnu se začalo stavět. Oslovili jsme sice více firem, ale práci byla v tomto termínu ochotna převzít pouze firma OSS, která prováděla již předchozí práce a byla vybrána na základě výběrového řízení. Předpokládali jsme, že hrubá stavba bude hotova v září tak, aby nebyla narušena naše sborová setkání. Krátce po zahájení se ukázalo, že řešení průchodu mezi starou a novou částí sálu lze vyřešit jedním velkým otvorem v obvodové zdi bez nosného ocelového sloupu uprostřed. Rozhodli jsme se pro toto řešení s velkým ocelovým rámem, který umožní, aby průchod mezi oběma sály mohl zůstat zcela volný i za cenu dalšího zpoždění a prodražení stavby. Nejsložitějším úkolem se nakonec ukázalo být podepření stěny a stropů během montáže ocelových traverz. I ten byl nakonec díky projektantům a stavební firmě vyřešen.

Pracnost stavby zvýšil i neočekávaný požadavek sousedů na zajištění klidu pro provoz nově zřízené zahradní kavárny v jejich části dvora. Požadovali oddálení začátku prací do září. Původně jsme totiž byli dohodnuti, že budeme stavební materiál dopravovat jejich vjezdem z Joštovy ulice. Nakonec jsme se dohodli, že stavbu zahájíme, když oddělíme prostor zahradní restaurace od naší stavby plachtou. Znamenalo to však, že veškerý materiál včetně hlíny a sutě byl dopravován přes náš vchod z Opletalovy ulice a nejdelší železné traverzy dokonce okny sálu.

V průběhu stavby jsme projekt postupně dopracovávali podle připomínek a podnětů členů stavební komise. Některých nápadů jsme se však museli vzdát, protože by nevyhověli např. předpisům požární bezpečnosti.

V současné době je již hrubá stavba přístavby prakticky hotova. Dosavadní sál budeme moci od listopadu opět užívat a přes zimu a na jaře se bude pracovat v nově budovaném sále a v hale. Kdy bude stavba dokončena záleží především na financích. V letošním roce jsme měli v rozpočtu na stavební práce vyčleněno 1,5 milionu Kč a v průběhu roku se ukázalo, že tuto částku můžeme zvýšit až na 1,8 milionu Kč. Celá přístavba stavby bude stát ke 3 milionům Kč. Věříme, že se nám podaří i v příštím roce zajistit plynulé financování stavby, aby byly nové prostory co nejdříve schopné užívání, i když zatím nebudou třeba plně vybaveny. Děkuji všem, kteří na tento účel přispěli svými finančními dary a půjčkami.

Vážím si toho, že členové sboru s pochopením přijali všechna prostorová omezení, která trvala déle, než jsme počítali. Rád bych tímto způsobem poděkoval také všem

členům stavební komise, kteří s velkou obětavostí řešili a stále řeší běžné i mimořádné problémy, které na stavbě vznikají. Zpráva o celkových finančních nákladech a dalším postupu prací bude předložena sborovému shromáždění 27. února 2005.

Jiří Gruber

Ze sborů ČCE

Brno - Židenice

Jílkova 74, tel. 548 538 108

Bohoslužby - neděle v 9.00
Biblická hodina - čtvrtek v 19.00
Děti - úterý a středa v 16.00
Konfirmační cvičení - pondělí v 17.00
Mládež - úterý v 19.00
Bohoslužby v Blansku: neděle 14.00

Na neděli 12. prosince ve 14.30 jsme zváni na instalaci seniorátní farářky sestry Romany Špačkové.

19. prosince v 9 hodin bude dětská vánoční besídka.

Kdo by si chtěl udělat předvánoční výlet do Blanska, může se tam 19. 12. ve 14 hodin odpoledne zúčastnit dětské vánoční besídky v krásném dřevěném kostelíku, kde se pravidelně scházejí blanenští evangelici.

Štědrovečerní bohoslužby začínají v 15 hodin a připravuje je mládež. Na Boží Hod a na Štěpána jsou pravidelné bohoslužby s vysluhováním VP v 9.00 hodin.

Brno - Husovice

Netušilova 26, tel. 545 212 420

Bohoslužby - neděle v 9.00
Biblická hodina - čtvrtek v 18.00
Děti - pondělí v 18.15
Mládež - středa v 19.00
Bohoslužby v Domově pokojného stáří v Maloměřicích

19. 12. v 15.00 – dětská vánoční slavnost

24. 12. v 15.00 – bohoslužby

25. 12. v 9.00 – bohoslužby s VP

26. 12. v 9.00 – bohoslužby

31. 12. v 15.00 – bohoslužby

1. 1. v 9.00 – bohoslužby s VP

2. 1. v 9.00 – bohoslužby

bude

Odpoledne křesťanské služby v Brně I

se bude tentokrát konat druhou adventní neděli, 5. prosince 2004 ve 14 hodin na faře na Opletalově. O Ugandě, adopci na dálku a dojmech z černého kontinentu promluví a obrázky promítne bratr J. Staněk, kazatel CB z Brna-Králova Pole. Srdečně zveme!

Hudební nešpory v Červeném kostele 5. 12. v 19.30

Poslední letošní, tedy prosincové hudební nešpory se ponesou v duchu adventu. Radost z přicházejících Vánoc jistě nejlépe vyjádří lidské hlasy, radostný zpěv k oslavě narození našeho Spasitele. Do Červeného kostela jsme pozvali smíšený sbor PPS Mladost, řízený studentkou oboru dirigentství na brněnské JAMU Katarínou Mašlejovou.

Sbor byl založen již v r. 1956 PhDr. J. Dostalíkem, původně jako sbor dětský, nyní působí jako smíšený. Má za sebou řadu úspěchů na mezinárodních soutěžích a koncertních turné.

Pro nedělní nešpory si sbor připravil díla převážně duchovní, a to současných autorů P. Ebena a Z. Lukáše, a dále díla 18. a 19. stol. (A. Bruckner, F. Mendelssohn-Bartholdy a další). Uslyšíme i několik černošských spirituálů a českých koled. Sbor zpívá bez nároku na honorář, výtěžek z dobrovolného vstupného má pomoci neslyšícím - občanskému sdružení Labyrint.

Kázáním poslouží bratr Štěpán Hájek.

lm

Klub otevřených dveří

Od prosince se již bude scházet na Opletalově 6 jako dříve vždy ve čtvrtek v 9:30

2.12. Jan Karafiát na Hrubé Lhotě – repríza na vyžádání

9.12. Vázaná batika – dárky v suchu (namočíte až doma)

16.12. Předvánoční dopoledníček (podle vzoru večírek) s přítelkyněmi z Čečenska

Vánoční bohoslužby dětí ve sboru Brno I a II

se konají podobně jako loni čtvrtou adventní nedělí 19. prosince v 9 hodin v Betlémském kostele a Blahoslavově domě.

Služby Boží v Červeném kostele se tuto neděli nekonají!

Hra o Jonášovi v Brně II

Hra se zpěvy „Jonáš a staré dobré Ninive“ se koná první adventní nedělí

28. listopadu v Blahoslavově domě v 16.30. Srdečně zveme.

Novoroční ekumenické bohoslužby na Petrově

– na které mnozí z nás pravidelně chodí, se letos odsouvají na pozdější dobu. Termín jejich konání oznámíme v lednu na těchto stránkách a ve sborovém ohlášení.

koutek pro mládež

Diogenes večerel čocku s chlebem.

Viděl ho Aristippos, filozof,

který žil pohodlně díky tomu,

že lichotil králi.

Aristippos řekl: „Kdyby ses naučil

podbízet králi, nemusel by ses živit čockou.“

Diogenes odpověděl: „Nauč se
živit čočkou a nebudeš muset
věnovat takovou péči králi.“

Ďábel a jeho přítel si jednou vyšli na procházku.
Najednou před sebou uviděli člověka, jak se shýbá a sbírá něco ze země.

„Co to našel?“ ptá se přítel.
„Kousek pravdy,“ odvěti ďábel.
„A tebe to neznepokojuje?“
„Ne. Nechám ho z něj vybudovat víru.“

Náboženská víra je ukazatel, jenž ukazuje směr k pravdě. Ulpíme-li na tom ukazateli, bráníme se v dalším pohybu k pravdě, neboť se domníváme, že už jsme ji objevili.

Turista řekl: „Lidé ve tvé zemi jsou chudí. Nikdy však nevypadají ustaraně.“
Mistr pověděl: „To je proto, že se nikdy nedívají na hodinky.“

Žák řekl: „Musíme se oblékat a jist – jak se od toho máme osvobodit?“
„Jíme a oblékáme se,“ řekl Mistr.
„Nerozumím.“
„Jestli nerozumíš, obleč se a najež.“

Později dodal: „Nikdy se nepovzneseš nad něco, před čím uhýbáš. Lidé, kteří se chtějí povznést nad dobře připravené jídlo a dobře padnoucí oděv, jsou duchovní pomatenci.“

Anthony de Mello SJ: O cestě

ze staršovstva Brno I

V úvodu schůze byl schválen plán bohoslužeb na vánoční období, aby mohl být včas připraven tradiční vánoční dopis. Bude k dispozici v obou kostelech od druhé adventní neděle. S uspokojením jsme vyslechli zprávu bratra Marka o listopadových nešporech, na které přišlo 280 lidí a na nemocnici v Ugandě se díky tomu vybralo 7 300,- Kč. Staršovstvo dále schválilo dopis sborům CB, BJB, CČSH, SKC a AS, s kterými konáme zářijové ekumenické bohoslužby. Obsahem dopisu je výzva k rozhovoru o možnosti společného slavení večere Páně s těmito sbory v září 2005. Čtvrtečního uvedení do křesťanské víry se účastní v průměru 10 lidí včetně hostů. Sborový rozhovor 22. listopadu bude věnován Albánii a domluvě o dalších tématech.

Přístavba fary přes všechny časové skluzy pokračuje. Stavební komise se schází každý týden. Původní sál již můžeme užívat a do konce roku bude dokončena hrubá stavba. Aby mohla stavba pokračovat dále, potřebovali bychom dary a půjčky od členů sboru. Celkové náklady se vyšplhají ke 3 milionům.

Byl schválen roční příspěvek pěveckému sboru Cantate Domino ve výši 2.500 Kč (příspěvek ve stejné výši poskytne i sbor Brno II). V listopadu se sejde finanční komise, aby prověřila, co vše je třeba v našem sboru provést v rámci přechodu celé církve na podvojný účetnictví od ledna 2005.

Staršovstvo dále vyslovilo souhlas s prodloužením a rozšířením nájemní smlouvy, na jejímž základě se v našich prostorách konají každou neděli odpoledne bohoslužby Starokatolické církve. Bylo dohodnuto, že datum sborového shromáždění bude 27. února 2005.

Jiří Gruber

Brno II

Bánský by napsal, že lidé v tom přístěnku za kostelem byli obklopeni sychravou, černočernou listopadovou nocí, realističtější je povědět, že už zase býváme vděční za umělé světlo a účinné vytápění, když chceme v zadním sále Blahoslavova domu (zbudovaném druhdy jako provizorní přístřešek) bez následků přečkat několik hodin jednání staršovstva sboru. Tentokrát jsme věnovali pozornost přehledu a rekapitulaci sborového dění. O setkání se zástupci partnerského sboru při službách Božích v předchozí neděli je v tomto čísle časopisu na jiném místě psáno podrobněji. Staršovstvo rádo vzalo na vědomí stručnou zprávu o neděli pro rodiny a děti uspořádané 24. října. Účastníci dopoledního, poledního i odpoledního programu se spolupodíleli aktivně a se zřetelným potěšením. Ačkoli se ráno zdálo, že při odpoledním pouštění draků nezafouká ani tichý vánek, za Brnem to nebyla pravda. Lehký větřík se dostavil a někteří draci se vznesli. To je důkaz, že nedělní program byl dobře připraven.

Dům na Lidické ul. č. 81, sousedící s Blahoslavovým domem, změnil majitele a nový majitel je rozhodnut kompletně budovu přestavět. Je zapotřebí zjistit, do jaké míry se nás změny dotknou – a zajistit, aby Blahoslavův dům důsledkem očekávaných prací v budoucnosti neutrpěl újmu nebo škodu.

Těšíme se, že vítáme účastníky seniorátního konventu. Těšíme se, že sami budeme hosty sboru Brno I, a to opět v neděli po Vánocích, jak je to již delší dobu zavedeným zvykem.

Podoba slavení sv. večeře Páně doznala obsahově drobnou, formálně dosti výraznou, změnu tím, že službu podávání chleba a kalicha konají, pokud je to možné, čtyři účastníci. Změna se osvědčila a bylo by na místě zavést ji jako pravidelnou podobu slavnosti, ale sbor dosud nemá dostatečný počet kalichů pro podávání vína. Laskavosti sboru Brno I jsme zatím alespoň příležitostně měli kalichy vypůjčené. Děkuje.

Jaroslav Vítek
